

ערב חג השבעות: אחר התפילה ישבו להתווער לרגל היארצית של הרב מיכאל רוזארקין שנפטר לפני שנתיים. הרב אלתר דובער הסקינד עבר לפני התיבה בתפילה מנחה (בשחרית הי' חיוב אחר) ואחרי התפלה אמר לו ב"ק אדרמור שיליט"א: "סאיי מסתמא נאך מיכאלין".

יום א' דחג השבעות: לאחר תפלה מנחה נעמד ב"ק אדרמור שיליט"א ליד ארון הקודש והחל לומר שיחה (בעניין ביתן הרבנות אל ב"ק אדרמור העמץ-צדך לחג השבעות).

ليل ב' דחג השבעות: לאחר הסעודה בדירת ב"ק אדרמור מהורייצ' נכנס ב"ק אדרמור שיליט"א לבית-המדרשה. בשראה שם כמה בחורים שאלו אותו: "זואס קוקט איר אויס אוי אומעטיגן" ולבב שמואל לוויטין אמר: "די בחורים קוקן אויס טרוועירג, מסתמ ווועט מען פארברינגען". לרבות נציג שמטוב אמר: "די תלמידים קוקן אויס עפעס ניט פרילען, מען דאוף זען מאבן זיין פרילען; איך גוי יעכט באנגליאן מײַן מוטער אהיהם, זען זעל באָל צוֹרִיק קומען און איך זעל פרילען, מען דאָרְך זען מאָבָּא אָבָּא". לאחר חצי שעה שב ב"ק אדרמור שיליט"א ונכנס ישר לבית-המדרשה. הרב אליו יאכילד סימפסון בישק שישב להתוועד, וענה ב"ק אדרמור שיליט"א: "איך האב אנגענגייט אויף מארקן און אויב איך זעל הדינט ריידן זעל איך ניט האבן אויף מארקן..." ואמר הרב סימפסון: "דער רבִּי האט אַ פּוֹלָעַ". אחר-כך אמר הניל על "ער זעל ניט פארברינגעט אדרער מאָבָּא פרילען", ואמר ב"ק אדרמור שיליט"א: "אוֹא זאָך דארפֿעַן ניט זאָג אַוְיף אָיד אַפְּילַך דֶּרֶךְ צְחוֹת, נָג, אַיך זעל פָּאָרְבִּרְיָנְגָעַן בֵּין צוּוּלָּךְ (צען מיניות)". הרב בנציג שמטוב לא רצה לשבת ואמר לו ב"ק אדרמור שיליט"א: "זעטן זיך אָן קוֹנְצָן", ולקחו בידו הק' והושיבו לידי, ונשאר לאחיזו בידו.

חי' אייר - ל"ג בעומר: שאלו עי המוציאות אם כולם צריכים לנסוע להאהל, ואמר ב"ק אדרמור שיליט"א: "קײַין פֿקוֹדָה נִיבָּאָר נִיט, נָאָר אוּבָּה מַעַן וּוּעָט פֿרְעָגָן וּוּעָל אַיך נִיט הַיִּסְׁן אָנוּ מַעַן זָאָל נִיט פֿאָרָן".

באמצע אמרת המאמר של ב"ק אדרמור שיליט"א התעלף הרב. עיניו הק' של ב"ק אדרמור שיליט"א היו פתוחות והמתין באמצע המאמר עד שהביאו מים, ואחר-כך המשיך. ב"ק אדרמור שיליט"א דיבר בהתרופת בעניין הנעשה בארץ-הקדוש עם ילדים שעמבריהם אותו על הדת, ואחר-כך אמר הרב חודקוב - בשם ב"ק אדרמור שיליט"א - לתמים يول כהן שימהר להchein הנחה מהדברים, כי רצונו הק' שישחה זו התפרנס במהרה, ולפחות הקטע בעניין הניל.

שבת פרשת בהר, ב' אייר: לאחד שהי' לו הימים יארציזיט אמר ב"ק אדרמור שיליט"א שיאמר או יקרה מאמר דאייך זיתוועד.

ראשון, ב"א אייד: ר' ב"צ שם טוב החוווער בכיהמ"ד ובשיער ב"ק אדרמור שיליט"א ראה את מר קופרמאן שי (מליאטעל, וואשינגטן) שהסתובב בפרוזדור ואמר לו ב"ק אדרמור שיליט"א: זאלסט זיך צו הענ' צום פארברינגען זויל אין סייאטעל האסטע דאס ניט.

שבת פרשת בחוקותי, ב"ז אייר, מברכים חורש סיון: בהתוועדות הי' נוכח חיל אחד וב"ק אדרמור שיליט"א דיבר אליו. לקראת סוף ההתוועדות בכיה הרבה, וסיים: "מען דארך זיין בשמחה, אפְּילַך בשעת מען מארשיט איי מיט אַ נִיגּוֹן".

לעוגן מיט א מתנגן, ואמר הוהו סברא
דלא כהוואשנים באמרו, ואס בין אין
שוליג או אין בין געבאך געווארן מיט
עטליךע הונדרערט יאר שפערער, דרי בהכל
הוא שוה אליהם, בלבד בהזמנן.

ב"ח סיון: אחד נכנס ליחידות לקרואת יומם
הולדתו ואמר לו כי אדמור"ר שליט"א
שביום ההולידת יאמר שיעור תהילים
בשלימיות (שיעור יומי). יtan ח"י לצדקה,
ילמד מאמר ייב תמו (בטה"מ תש"א) ויקבל
עליה לתרוה.

היום סייר התמים יהודה לייב גראנץ
שבעת היומו פעם עם ב"ק אדמור"ר שליט"א
במקווה שמע מנגנו שיש חילוקי מנהגים
באופן הטבעה: 1) ט פעים "פשוט"
(אויסגעלייגט על המים), 2) ט פעים "כבד"
(איינגעבעיך), 3) פשט, ברג, פשט, פשט,
ברג, פשט, פשט, ברג, פשט. אח"כ אמר לה:
זאלסט זיך טובלין אין (מיין) מקוה
שפערער.

תחילת תמוז: התלמידים בישיבה שהם
MBERAIL מוספרים שבמדינתם יש אשה אחת
שבנה עמר לפני נזנות, ובஹות שהוא שכנה
של אחד מהורי התלמידים הניל' וההתלמידים
פעלו כבר על הוריהם (בדרכם התלבשות או
בדרכם מקין) אמרו לה ההורים שתשלח מביק
לכ"ק אדמור"ר שליט"א. ב"ק אדמור"ר שליט"א
הוראה שלא יעשו את הנזנות ולהפתעת
הרופאים הילד הבריא. הסיפור התפרש
בעיתוני ברזיל המספרים על צדיק מנינו-ז'ורק
שעדך בדבריו נגד כל הרופאים. כתע מנסים
התלמידים להשפייע על האשה שתשלח את
בגה למלמד כאן בישיבה.

יב תמוז: ב"ק אדמור"ר שליט"א נסע
לאוהל ועמו קוזל רב לקרואת הנסיעה מסרו
לכ"ק אדמור"ר שליט"א פרינויות לקויאם על

יום ב' דהו השבועות: בהתווועדות הורה
لتימים يولא כהן לומר לחוים ב' פעמיים:
בפעם הראשונה לא אמר כלום, בפעם
השנייה אמר "צעם פאר דעת טמן, ער זאל
זיין א בעל פורנסה", ובפעם השלישייה אמר
(לחמיים שעמדו ליד הגניל): "או ער וועט
נעמען וועט ער געדירינקען" (הכוונה שיחזור
לחזר על השיחות והמאמר). אחר ברכת
המוחן שבסיום התווועדות התחליו לנין "בי
בשמחה" ואמר ב"ק אדמור"ר שליט"א: "אין
גי נאר ניט אוועק".

שבת פרשת שלח, ב"ז סיון, מברכים
חודש תמוז: ב"ק אדמור"ר שליט"א אמר מאמר
די'ה שלח לך וגם אמר שיחה שארכה
בעשרים וקוט (מאחר וכ"ק אדמור"ר שליט"א
אמר שלעת-עתה אין רוץ להתר מאמר
אלא בעת התווועדות, لكن רואים שבכל
שבת-مبرכים העיקר הוא המאמר, אך
להיות שזה צריך להיות בעת התווועדות
אומר גם שיחה קצרה).

תוכן השיחה-di'ה בדבר ארץ ישראל,
שבט אפרים רצוי לעלות לבדים ולא הצליחת,
כיו ללבת לא"י צרייבס רק בשליחות משה,
וביאר בעניין שלח לך לדעריך דוקא, כי זה
תלו במשה דוקא, (בזה אמר התברר עניין זה
בארכיות), וסיים שאתפסותא דמשה בכל
דרא ודרא, וגם בעת אסור ללבת לא"י והוא
ארץ אוכלת ישובי כמו שהתבאר בהמאמר),
וזולת אלו שם שלהם, זה-di'ה תוכן
השיחה.

לענין מה דבר זה איני יודע, ואומרים
שודיבר זה אורות אנ"ש דפראיין אך זה פלא
קצת, כי הרי אף אחד אינו נוסע לבדו, בלי
שישאל את משה שבדורנו, הוא ב"ק ובינו

שליט"א, אך יהי אין שייה' כה אמר.

אגב, דבר קצת אודות הביטול שצורך
להיות צו א רביין, וסיפור שודיבר פעם אין